

Van Warmerdam toont zijn klasse

RECENSIE DE MEXICAANSE HOND

★★★★☆

Gebeurtenis Theatervoorstelling Bij het kanaal naar links **Door** De Mexicaanse Hond/Olympique Dramatique **Tekst en regie** Alex van Warmerdam **Met** Annet Malherbe, Pierre Bokma, Eva van de Wijdeven, Aat Ceelen, Tom Dewispelaere en Stijn van Opstal **Gezien** 3/6 Stadsschouwburg Groningen **Publiek** 720

Door Eric Nederkoorn

Alex van Warmerdam is van een jaloersmakende veelzijdigheid. Wat hij ook creëert, in het theater, op film of als kunstenaar, maakt niet uit, het is al snel goed.

Zo ook weer *Bij het kanaal naar links*, een samenwerking van zijn theatergezelschap De Mexicaanse Hond met het Vlaamse Olympique Dramatique. Hilariteit, benauwendde humor en tragiek op de vierkante centimeter. Het stuk herbergt twee burenfamilies, de enige twee nog autochtone in de stad, die elkaar niet kunnen luchten of zien door oud zeer. Zoon (Tom Dewispelaere) van de ene partij zoekt tot verdriet van pa (een lijmsnuivende Pierre Bokma) toenadering: hij wil de hypochondrische buurvrouw (Annet Malherbe) een baan geven in zijn louche business en als hoger doel wil hij het blanke ras redden door de dochter daar (Eva van de Wijdeven) met jong te schoppen.

Dat leidt tot een verstikkend compromis met fatale afloop.

De acteurs zijn natuurlijk top. De manier waarop de lompe Dewispelaere de rampzalige Bokma koeioeneert en terroriseert is hilarisch en meelijwekkend tegelijk. Malherbe zit er nooit een tiende van een seconde of een kwartbeweging naast. En dan Aat Ceelen wiens krachtige stem zijn gezagsprobleem als politiemans/vader niet kan verdoezelen; ach, iedereen is goed.

Maar de basis ligt toch in de afgemeten, messcherpe tekst van Van Warmerdam – geen woord te veel – en diens uitgeknipte scenografie. Een toptekst, zulke toneelbeweging én zo'n cast: dan weet je waaraan je als publiek je geld uitgeeft.